

การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษา ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้

ก้องเกียรติ เขยชม* โกลล รอดมา** ภาณุ ศรีวิสุทธิ***

วันตอบรับ 30 พฤษภาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาพลศึกษาของสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ และ 2) เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาพลศึกษา ของสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ ประชากรเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของสถาบัน การพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ 4 วิทยาเขต จำนวน 377 คน เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และแบบสอบถามประสิทธิผลของการปฏิบัติการสอนพลศึกษา ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง และความเที่ยง และทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจโดยใช้โปรแกรม SPSS รวมทั้งทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยใช้โปรแกรม LISREL 8.72 ผลการวิจัยพบว่า 1.ประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ ประกอบด้วย ตัวแปรประจักษ์ 3 ตัว และมีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 38 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ความสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ 2) การมีคุณธรรมและจริยธรรม จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ และ 3) ความสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ น้ำหนักของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของการปฏิบัติการสอนพลศึกษาอยู่ระหว่าง 0.560-0.877 และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้อยู่ที่ระดับ 0.713-0.837 2.ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ค่า Chi square = 693.22, df = 662, p=0.19, GFI=0.92, AGFI=0.91, RMR=0.088, RMSEA=0.0011 โดยองค์ประกอบของประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษา ได้แก่ 1) ความสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน 2) การมีคุณธรรมและจริยธรรม และ 3) ความสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

คำสำคัญ ประสิทธิภาพ, การปฏิบัติการสอนพลศึกษา, สถาบันการพลศึกษา

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์

***อาจารย์ ดร.สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่

ติดต่อผู้พิมพ์: ก้องเกียรติ เขยชม, kongipe@gmail.com, 083-1751084

Development of Indicators of Effectiveness of Physical Education Interns, Institutes of Physical Education, in Southern Campuses Group

Kongkiat Choeychom* Gosol Rodma** Panu Sriwisut***

Received Date 30 May 2020

Abstract

The purposes of this research were to synthesize the components and indicators of the effectiveness of physical education interns, Institute of Physical Education, in southern campuses group and to validate the model. The sample consisted of 377 participants from the physical education interns, obtained using the multi-stage sampling. The research instruments were a structured interview and a questionnaire on the effectiveness of physical education interns, Institutes of Physical Education, in southern campuses group. The questionnaire was tested for content validity, construct validity and reliability. The data was analyzed by exploratory factor analysis using SPSS. The empirical data was used to test for the consistency of the model by the mean of confirmatory factor analysis, using LISREL 8.72. The results of the study were as follows: 1. The effectiveness of physical education interns, Institutes of Physical Education, in southern campuses group consists of 3 factors with 38 indicators: 1) ability to teach comprising 12 indicators, 2) the ethics of students comprising 18 indicators, and 3) the extra-curricular activities comprising 8 indicators. Factors scores of the effectiveness of physical education interns, Institutes of Physical Education, in southern campuses group were between 0.560 to 0.877 and the reliability was 0.713 to 0.837. 2. The confirmatory factor analysis revealed that the model was fitted with empirical data that the Chi square=693.22, $df = 662$, $p=0.19$, $GFI=0.92$, $AGFI=0.91$, $RMR=0.088$, and $RMSEA=0.0011$. The three factors were ability to teach, the ethics of students and the extra-curricular activities.

Keywords: Effectiveness, Physical education interns, Physical Education Institutes

*Assistant Professor, Ph.D., Program in Physical Education, Thailand National Sports University Krabi Campus

**Assistant Professor, Ph.D., Program in Physical Education,
Thailand National Sports University Phetchabun Campus

***Lecturer, Ph.D., Program in Physical Education, Thailand National Sports University Krabi Campus

Contact: Kongkiat Choeychom, kongipe@gmail.com, 083-1751084

บทนำ

การปฏิบัติการสอนถือเป็นหัวใจสำคัญของการผลิตครู เพราะกระบวนการภาคปฏิบัติดังกล่าวจะช่วยสร้างเสริม นักศึกษาปฏิบัติการสอนให้เป็นผู้มีความรักความศรัทธาต่ออาชีพครู (Forseille, & Raptis, 2016) และมีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Lu, & Kuo, 2016) ภายใต้การกำกับของครูสภาซึ่งได้ กำหนดให้มีปฏิบัติการสอนในสถาน ศึกษาที่ผ่านการประเมินและได้มาตรฐานคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) โดยสถาบันต้องส่งรายชื่อสถานศึกษาสำหรับปฏิบัติการสอนที่เป็น เครือข่ายของสถาบันต่อเลขาธิการครูสภา เพื่อนำเสนอคณะกรรมการครูสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบให้เป็นสถาน ศึกษาสำหรับปฏิบัติการสอนได้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีไว้ในหลักสูตร (ครูสภา, 2550) โดยการปฏิบัติการสอนดังกล่าวจะเป็น กระบวนการให้นักศึกษาได้นำทฤษฎีที่ได้จากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ในภาคทฤษฎีไปสู่การประยุกต์ใช้ในภาคปฏิบัติ (Ruggiero, & Boehm, 2017) ตามบทบาทหน้าที่ของครู

ดังนั้น การปฏิบัติการสอนจะเกิดผลดีก็ต่อเมื่อนักศึกษาได้มีโอกาสไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศทางการพัฒนาทางวิชาชีพครูในศตวรรษที่ 21 (Bernhardt, 2015) ที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญ เพื่อการสร้างครูให้เป็นผู้ที่ มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงบูรณาการ (Neghavati, 2016) การใช้เครื่องมือและกำหนดยุทธศาสตร์สู่การ ปฏิบัติในชั้นเรียน (Roper, & Hodari, 2015) และสร้างให้ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์และกำหนดกิจกรรมการ เรียนรู้ได้เหมาะสม สอนด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย เป็นผู้ที่มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงลึกเกี่ยวกับการ แก้ปัญหาการคิดแบบวิจารณ์ญาณ และทักษะด้านอื่น ๆ ที่สำคัญต่อวิชาชีพ

สถาบันการพลศึกษาได้ตระหนักอยู่เสมอว่า การเตรียมความพร้อมและการวางแผนที่ดีในการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูให้กับนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง โดยเริ่มจากกระบวนการในการคัดเลือกผู้เรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ เข้ามาศึกษา ซึ่งต้องผ่านกระบวนการการคัดเลือกที่มีคุณภาพ (วุฒิไกร จำปาทอง, 2555) ตลอดจนการจัดการเรียนรู้อย่าง มุ่งให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะพึงประสงค์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553) ล้วนแต่เป็นปัจจัยที่จะส่งผล ให้นักศึกษาสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติการสอนพลศึกษา โดยหลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาของสถาบันการพลศึกษาได้กำหนดกลุ่มวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูไว้ 25 หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 9 หน่วยกิต และการปฏิบัติการสอนอีก 16 หน่วยกิต (สถาบันการพลศึกษา, 2553) และในช่วงที่ปฏิบัติการสอนนี้ผู้เรียนจะต้องแสดงความรู้ความ สามารถโดยการบูรณา การความรู้ ทักษะและประสบการณ์ต่างๆ ถ่ายทอดไปยังผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จ (Barber, 2014; Pham, 2012) อย่างเต็มกำลังความสามารถที่มีอยู่

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ประสิทธิภาพของการปฏิบัติการสอนพลศึกษาพิจารณาได้ จากคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษา ซึ่งประเมินได้ด้วยสมรรถนะของนักศึกษา 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ความสามารถ นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน 2) การมีคุณธรรมและจริยธรรม และ 3) ความ สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ปัจจุบันยังไม่พบการกำหนดตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนสำหรับการประเมินประสิทธิผลของการปฏิบัติการสอน

จึงทำให้การประเมินประสิทธิผลยังไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ถ้าหากมีการศึกษาตัวบ่งชี้ในการประเมินที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ประเมินนักศึกษากิจการปฏิบัติการสอนพลศึกษา ก็จะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนามากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ ในการพัฒนาตัวบ่งชี้จะต้องอาศัยแนวทางที่น่าเชื่อถือที่ซึ่งปัจจุบันแนวทางที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดคือ แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้ของ Johnstone (1981) ซึ่งได้เสนอแนะไว้ 3 วิธีคือ 1) พัฒนาโดยอาศัยการนิยามเชิงปฏิบัติการ ซึ่งเป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้ จัดกลุ่ม และกำหนดน้ำหนัก โดยใช้ความคิดเห็นของผู้วิจัยกับผู้เชี่ยวชาญเป็นหลัก 2) พัฒนาโดยอาศัยนิยามเชิงทฤษฎี ซึ่งเป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้และจัดกลุ่ม โดยอ้างอิงมาจากการนิยามตัวแปร อ้างอิงเหตุผลเชิงแนวคิดทฤษฎี และ 3) พัฒนาโดยอาศัยหลักฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งเป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้โดยการจัดกลุ่มตัวแปรจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงทฤษฎีกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ในสถานการณ์จริง และใช้วิธีการทางสถิติเป็นตัวช่วยจัดกลุ่มและกำหนดน้ำหนักตัวบ่งชี้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้โดยอาศัยหลักฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ตามวิธีการของ Johnstone (1981) ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้ที่มีประสิทธิภาพ ถูกต้องแม่นยำ ซึ่งผลจากการพัฒนาตัวบ่งชี้ในครั้งนี้ นอกจากจะนำไปใช้ในการประเมินประสิทธิผลของการปฏิบัติการสอนพลศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องแล้ว สถาบันการพลศึกษายังสามารถนำตัวบ่งชี้ไปกำหนดเป็นเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้
2. เพื่อระบุดังประกอบด้วยอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้
3. เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากร

ประชากรเป้าหมาย: การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้นักศึกษากิจการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ 4 วิทยาเขต ปีการศึกษา 2559 โดยใช้ประชากรทั้งหมดจึงไม่ต้องมีการสุ่มตัวอย่าง (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2556) จำนวนทั้งสิ้น 377 คน ทำให้มีความเหมาะสมและเพียงพอ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ ลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้

ชุดที่ 2 แบบสอบถามประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา
กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ จำนวน 38 ข้อ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ลักษณะเป็นคำถามแบบ 2 ตัวเลือก
ใช่/ไม่ใช่ จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 2 การมีคุณธรรมและจริยธรรม ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 18 ข้อ

ตอนที่ 3 ความสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ลักษณะเป็นคำถามแบบ 2 ตัวเลือก
ใช่/ไม่ใช่ จำนวน 8 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะของประชากรเป้าหมาย โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่
ร้อยละ และวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows

2) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจด้วยสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ โดยสกัดองค์ประกอบ
ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก และหมุนแกนองค์ประกอบแบบหมุนฉากด้วยวิธีแวนแมทซ์โดยใช้โปรแกรม SPSS
for Windows

3) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโดยใช้โปรแกรม LISREL 8.72
สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่ม
วิทยาเขตภาคใต้: จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สามารถสรุปตัวบ่งชี้
ประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ ได้ 38 ตัวบ่งชี้

2. ผลวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ เพื่อระบุองค์ประกอบร่วมของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการปฏิบัติการสอน
พลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ พบว่า

2.1 ผลการทดสอบความเหมาะสมของชุดตัวแปรที่นำมาศึกษา โดยการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-
Olkin Measure of Sampling Adequacy พบค่า KMO เท่ากับ 0.886 แสดงว่าตัวแปรชุดนี้มีความเหมาะสมที่จะ
นำมาวิเคราะห์องค์ประกอบในระดับดีมากตามเกณฑ์ของ Kim, & Mueller (1978) และผลการทดสอบ Bartlett's Test
of Sphericity พบว่า ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าตัวแปรต่าง ๆ
สามารถนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบได้ ดังแสดงในตาราง 1

ตารางที่ 1 แสดงค่า KMO และ Bartlett's Test of Sphericity

KMO and Bartlett's Test		
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.886
	Approx.Chi-Square	13480.41
	df	703
Bartlett's Test of Sphericity	Sig.	.000

2.2 ผลการสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal component analysis) พบค่า ความร่วมกัน (Communality) ของตัวบ่งชี้แต่ละตัวที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.532- 0.856 เป็นค่าความร่วมกันขนาดปานกลางถึงมาก มีแนวโน้มที่น่าจะสามารถเข้าอยู่ในองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งได้

2.3 ผลการหมุนแกนองค์ประกอบแบบมุมฉาก (Orthogonal rotation) ด้วยวิธีแวนิแมกซ์ (Varimax) พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมดสามารถจัดกลุ่มเข้าองค์ประกอบ (Component) ได้จำนวน 3 องค์ประกอบที่มีค่าไอเกน (Eigen value) เกิน 1.00 ซึ่งแสดงว่ามี 3 องค์ประกอบ ที่ความผันแปรในองค์ประกอบสามารถอธิบายได้ด้วยตัวบ่งชี้ทุกตัว ได้ค่ามากกว่า 1 และพบว่า องค์ประกอบสามารถอธิบายความผันแปรของตัวบ่งชี้ทั้ง 38 ตัว ได้ร้อยละ 66.242 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าไอเกน ร้อยละความผันแปรรวม และร้อยละสะสมของความผันแปรรวมในแต่ละองค์ประกอบ

องค์ประกอบที่	ค่าไอเกน	ร้อยละของความผันแปรรวม	ร้อยละสะสมของความผันแปรรวม
1	11.970	31.500	31.500
2	6.255	22.917	54.417
3	4.493	11.825	66.242

2.4 ผลการจัดตัวบ่งชี้เข้าองค์ประกอบและตั้งชื่อองค์ประกอบ ประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ แบ่งได้ 3 องค์ประกอบ 38 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1) ด้านความสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีผลรวมความผันแปรเท่ากับ 11.970 ร้อยละของความผันแปรเท่ากับ 31.50 ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ ซึ่งมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.560 ถึง 0.824

2) ด้านการมีคุณธรรมและจริยธรรม มีผลรวมความผันแปรเท่ากับ 6.255 ร้อยละของความผันแปรเท่ากับ 22.917 ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ ซึ่งมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.772 ถึง 0.877

3) ด้านความสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีผลรวมความผันแปรเท่ากับ 4.493 ร้อยละของความผันแปรเท่ากับ 11.825 ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ ซึ่งมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.673 ถึง 0.787

3.ผลวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาจากเกณฑ์ของค่าสถิติวัดความกลมกลืนของโมเดล พบว่า ทุกค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ยกเว้นค่า RMR ที่มากกว่า 0.05 ซึ่งค่านี้ขึ้นอยู่กับหน่วยของการวัดตัวแปร เมื่อหน่วยการวัดต่างกันจะมีผลให้ค่าบิดเบือนไป จึงพิจารณาร่วมกับค่า SRMR ซึ่งพบว่ามีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ กรรณิการ์ สุขเกษม ไศภิต ผ่องเสรี และ ถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์, 2551; สุภมาศ อังศุโชติ สมถวิล วิจิตวรรณา และ รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์, 2551; นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542; Kline, 2011) ดังแสดงในตาราง 3

ตารางที่ 3 ค่าสถิติวัดความกลมกลืนของโมเดลประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์	ค่าที่ได้	ผลการพิจารณา
Chi square –sig	>0.05	0.19	ผ่าน
GFI	>0.90	0.92	ผ่าน
AGFI	>0.90	0.91	ผ่าน
PGFI	>0.50	0.82	ผ่าน
NFI	>0.90	0.97	ผ่าน
CFI	>0.90	1.00	ผ่าน
RMR	<0.05	0.088	ไม่ผ่าน
SRMR	<0.05	0.044	ผ่าน
RMSEA	<0.05	0.011	ผ่าน
CN	>200	502.10	ผ่าน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า โมเดลประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ 2) การมีคุณธรรมและจริยธรรม จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ และ 3) ความสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ รายละเอียดดังแสดงในภาพ 1

เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบของแต่ละตัวบ่งชี้ มีดังนี้

องค์ประกอบ 1) ความสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ (Learn1-Learn12) มีน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.66-0.69 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.2-0.4 การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าสถิติ t) มีค่าอยู่ระหว่าง 11.31-12.29 และค่า r คือค่าความเชื่อถือได้ในการวัดองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง 0.43 -0.70

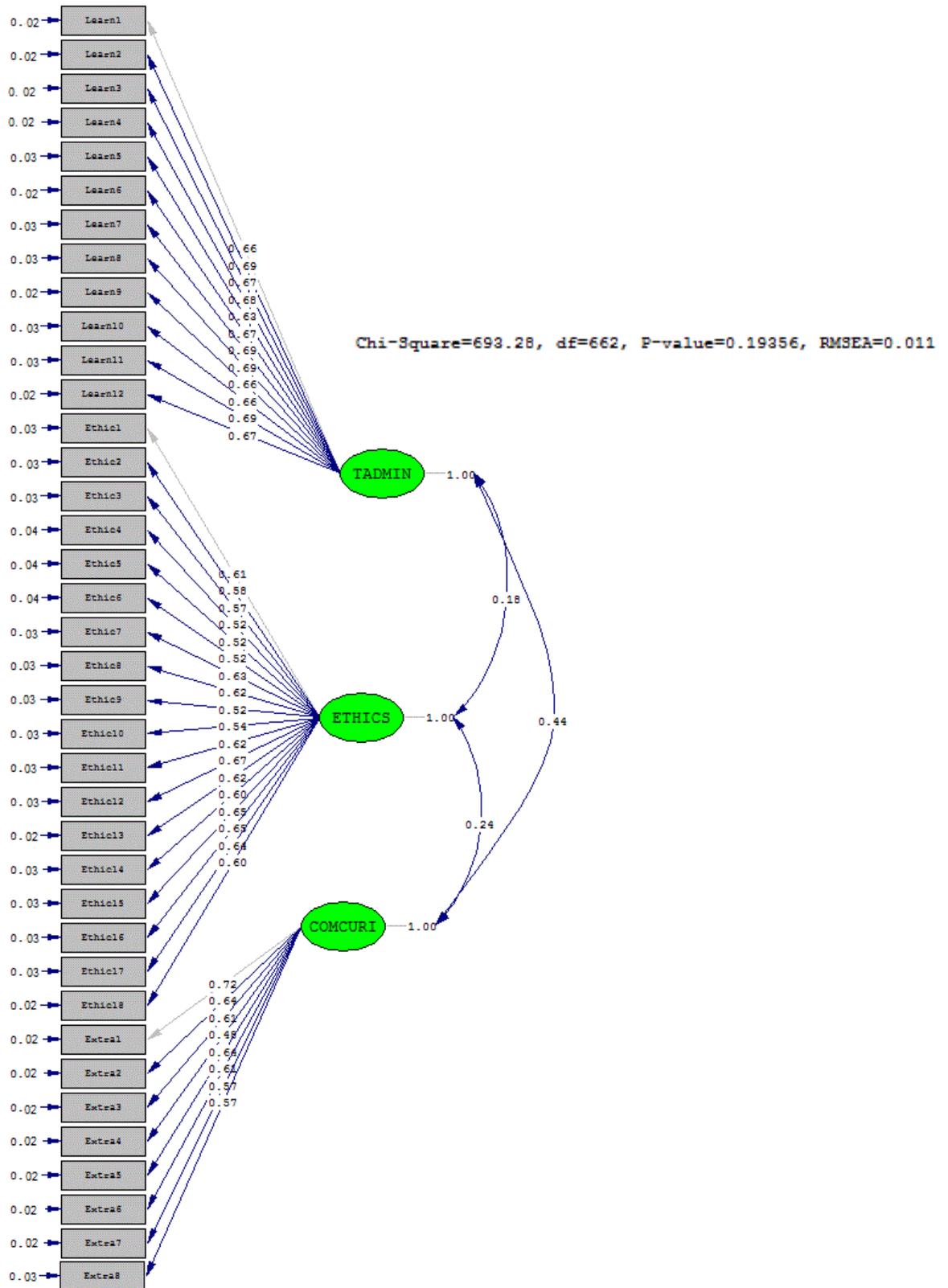
องค์ประกอบ 2) การมีคุณธรรมและจริยธรรม จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ (Ethic1-Ethic18) มีน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.52-0.67 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.2-0.4 การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าสถิติ t) มีค่าอยู่ระหว่าง 9.01-10.79 และค่า r คือค่าความเชื่อถือได้ในการวัดองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง 0.50-0.82

องค์ประกอบ 3) ความสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ (Etra1-Etra8) มีน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.48-0.72 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.2-0.3 การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าสถิติ t) มีค่าอยู่ระหว่าง 8.64-11.38 และค่า r คือ ค่าความ เชื่อถือได้ในการวัดองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง 0.43-0.62

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ สามารถอธิบายโมเดลประสิทธิผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ ประกอบด้วย องค์ประกอบของสมรรถนะนักศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน 2) การมีคุณธรรมและจริยธรรม และ 3) ความสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน: การที่นักศึกษามีสมรรถนะในการจัด การเรียนการสอน ได้แก่ การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย การควบคุมชั้นเรียนได้ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนเนื้อหาสาระได้ตามความสนใจ การจัด การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน รวมทั้งการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย ความสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา หมายถึง ความสามารถในการสอนเนื้อหาสาระครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายที่มีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความทันสมัย และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม รวมทั้งมีการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมเนื้อหา การสอน (Balbach, & Zeugmann, 2011) การสอนของครูพลศึกษาจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก (Mena, Hennissen, & Loughran, 2017) ที่มีผลทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

ภาพที่ 1 โมเดลประสิทธิผลการการปฏิบัติการสอนพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้

2.การมีคุณธรรมและจริยธรรม: การปฏิบัติการสอนพลศึกษา นักศึกษาต้องมีคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถในการที่ต้องตัดสินใจเชิงจริยธรรม ซึ่งนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติตนเป็นไปตามหลักคุณธรรมจริยธรรม (Dolan, 2017; Shapira-Lishchinsky, 2016) เนื่องจากคุณธรรมสำหรับครู คือจริยธรรมวิชาชีพที่มีปรากฏอยู่ในจรรยาบรรณครูที่เกี่ยวข้องกับการอบรมสั่งสอนหรือการจัดการเรียนการสอน (Sheehan, & Schmidt, 2015) ได้แก่ ความประพฤติตนถูกต้องเหมาะสมเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียนทั้งในเรื่องส่วนตัวและหน้าที่การงาน (Nkenke, et al., 2017; Jaradat, 2017) มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม ตรงต่อเวลา ไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ มีความรับผิดชอบในการสอน ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ มีความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ และใช้ภาษาถ้อยคำที่สุภาพเหมาะสม

3.ความสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร: การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาในการปฏิบัติการสอนพลศึกษา ประกอบด้วย ความสามารถในการทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสินกีฬา จัดกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพ และจัดทำป้ายนิเทศเพื่อเสริมความรู้ด้านกีฬาให้กับนักเรียน (Loughran, 2016; Verville, et al., 2015) ความสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาเป็นการจัดกิจกรรมที่อยู่ นอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ในการเรียนการสอนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น (Denault, & Guay, 2017; Dimech, & Seiler, 2011) ทั้งนี้ ต้องเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ และต้องเป็นกิจกรรมที่สามารถบูรณาการเข้ากับความรู้เดิมของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1.สถาบันการพลศึกษาสามารถนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติการสอนพลศึกษาให้เกิดประสิทธิผลตามที่กำหนดตัวบ่งชี้ไว้ นอกจากนี้ยังสามารถนำตัวบ่งชี้เหล่านี้ไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติการสอนพลศึกษา เพื่อให้บัณฑิตมีสมรรถนะที่พึงประสงค์

2.โรงเรียนที่เป็นแหล่งปฏิบัติการสอนพลศึกษา สามารถนำตัวบ่งชี้ที่พบจากการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้วางแผนการพัฒนา นักศึกษาปฏิบัติการสอนให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด โดยร่วมกับสถาบันการศึกษาในการกำหนด ประสิทธิภาพสำหรับนักศึกษา

3.ผู้บริหารและสถาบันการพลศึกษาอื่น ๆ สามารถนำโมเดลประสิทธิผลการปฏิบัติการสอน พลศึกษาของสถาบันการพลศึกษาไปใช้ในการวางแผนการปฏิบัติการสอนและประเมินสมรรถนะนักศึกษาหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติการสอน และนำผลการประเมินไปพัฒนาในปีการศึกษาถัดไป

4.ควรนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปพัฒนาเป็นรูปแบบหรือแนวทาง การประเมินผลการปฏิบัติการสอนให้มีประสิทธิภาพครอบคลุม ด้านการใช้ประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสมเชิง จริยธรรม และด้านความถูกต้องแม่นยำต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ครุสภา. (2550). หลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพครูตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู. **ราชกิจจานุเบกษา**. 4 เมษายน 2550 เล่ม 124 ตอนพิเศษ 41 ง หน้า 24.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). **โมเดลลิสเรล สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วุฒิไกร จำปาทอง. (2555). **การสรรหาและคัดเลือกบุคลากรความสำคัญและจุดเริ่มต้นแห่งความสำเร็จขององค์กร**. สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน 2560, จาก <http://www.op.mahidol.ac.th/orpr/Read/Knowledge/MU-HR/PDF/Recruit.pdf>.
- สถาบันการพลศึกษา. (2553). **หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา (ฉบับปรับปรุง 2553)**. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ กรรณิการ์ สุขเกษม โสภิต ผ่องเสรี และ ถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์. (2551). **แบบจำลองสมการโครงสร้าง: การใช้โปรแกรม LISREL, PRELIS และ SIMPLIS (เทคนิคการวิเคราะห์เชิงปริมาณที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน)**. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). **การใช้สถิติในงานวิจัยอย่างถูกต้องและได้มาตรฐานสากล**. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). **แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.กระทรวงศึกษาธิการ**. สืบค้นเมื่อ 21 มีนาคม 2560, จาก http://www.cpn1.go.th/law/02Law_of_Academic_administration/A01Basic_Education_/A010911.pdf.
- Balbach, F.J., & Zeugmann, T. (2011). Teaching randomized learners with feedback. **Information and Computation, 209**(3), 269-319.
- Barber, J.P. (2014). Integration of learning model: How college students integrate learning. **New Directions For Higher Education, 165**, 7-17.
- Bernhardt, P.E. (2015). 21st Century learning: Professional development in practice. **The Qualitative Report, 20**(1), 1-19.
- Denault, A.S., & Guay, F. (2017). Motivation towards extracurricular activities and motivation at school: A test of the generalization effect hypothesis. **Journal of Adolescence, 54**, 94-103.
- Dimech, A.S., & Seiler, R. (2011). Extra-curricular sport participation: A potential buffer against social anxiety symptoms in primary school children. **Psychology of Sport and Exercise, 12**(4), 347-354.

- Dolan, C. (2017). Moral, Ethical, and Legal decision-making in controversial NP practice situations. **The Journal for Nurse Practitioners**, **13**(2), 57-65.
- Forseille, A., & Raptis, H. (2016). Future teachers' clubs and the socialization of pre-service and early career teachers, 1953–2015. **Teaching and Teacher Education**, **59**, 239-246.
- Jaradat, G.M. (2017). Interns training in computer science: Exploring student satisfaction levels. **Evaluation and Program Planning**, **63**, 109-115.
- Johnstone, J.N. (1981). **Indicators of education system**. London: The Anchor Press.
- Kim, J.O., & Mueller, C.W. (1978). **Factor analysis: Statistical methods and practical issues**. Beverley Hills: Sage Publication.
- Kline, R.B. (2011). **Principles and practice of structural equation modeling**. Third edition. New York: The Guilford press.
- Loughran, H. (2016). An investigation into the correlation between children's participation in extra-curricular activities and the characteristics of their class teacher. **The STEP Journal Student Teacher Perspectives**, **3**(1), 51-72.
- Lu, W.C., & Kuo, C.C. (2016). Interns performance and satisfaction in sports: Application of the proactive motivation model. **Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education**, **18**, 33-41.
- Mena, J., Hennissen, P., & Loughran, J. (2017). Developing pre-service teachers' professional knowledge of teaching: The influence of mentoring. **Teaching and Teacher Education**, **66**, 47-59.
- Neghavati, A. (2016). Core skills training in a teacher training programme. **Procedia – Social and Behavioral Sciences**, **232**, 617-622.
- Nkenke, E., Vairaktaris, E., Schaller, H.G., Perisanidis, C., & Eitner, S. (2017). Influence of gender of the teaching staff on students' acceptance of a virtual implant planning course. **Journal of Cranio-Maxillofacial Surgery**, **45**(5), 614-619.
- Pham, H.L. (2012). Differentiated instruction and the need to integrate teaching and practice. **Journal of College Teaching & Learning**, **9**(1), 13-30.
- Roper, A., & Hodari, D. (2015). Strategy tools: Contextual factors impacting use and usefulness. **Tourism Management**, **51**, 1-12.
- Ruggiero, D., & Boehm, J.D. (2017). Project-based learning in a virtual interns programme:

A study of the interrelated roles between intern, mentor and client. **Computers & Education, 110**, 116-126.

Shapira-Lishchinsky, O. (2016). From ethical reasoning to teacher education for social justice. **Teaching and Teacher Education, 60**, 245-255.

Sheehan, N.T., & Schmidt, J.A. (2015). Preparing accounting students for ethical decision making: Developing individual codes of conduct based on personal values. **Journal of Accounting Education, 33**(3), 183-197.

Verville, R.E., Ditunno, J.F., Tuakli-Wosornu, Y.A., & Sandel, M.E. (2015). Physical education, exercise, fitness and sports: Early PM&R leaders build a strong foundation. **PM&R, 7**(9), 905-912.